

प्रेदग्ने इति (१८, ३८) प्राङ् यात्वा यथार्थम् १८८० ।
 “गच्छेत्” क० । “आरोहेत् पार्श्वतो गच्छेत्” १८८० ।
 “यजमानः संस्कारात्” क० । “अग्ने खर्जल्यक्रन्ददग्निरिति
 (११, ३३ (जपति) २०८० । “खर्जनं च शब्दकर-
 षम्” क० । “वासेऽवहरत्युद्धतावोजितउत्तरतः स-
 मिदाधानं प्र-प्रायमिति (१२, ३४) २१९० । “यत्र वास-
 स्तत्रैवावहरणम् न प्रागवसतेः एवं ह्याह (६, ८, १, १२)
 स यदि पुरावसत्यै विमुञ्चेतानखेवाग्निः स्यादिति” वसत्यां
 तु उत्तरतोऽग्नीनवतार्थं समिदाधानं “प्र-प्रायमिति” ।
 उद्धतावोजितग्रहणं च परिसमूहनाद्युपसंग्रहार्थमपि
 स्मार्तं ह्येतदनुयते (६, ४, ४, १८) उद्धते वाऽअवोजिते-
 ऽग्निमादधातीति” एवं च सति तदपचारे स्मार्तं प्राय-
 श्चित्तम्” क० । “वासार्थे रथे उत्तरस्यां दिशि अग्निमव-
 तारयति” संय० । “वनीवाहनमेतद्दीक्षासु यदेच्छेत्”
 २२२० । “वनीवाहनमिति” संज्ञास्य कर्मणः सा च सं-
 व्यवहारायां “जड्वं वनीवाहनादिति” (२५८०)
 तच्च दीक्षासु कर्तव्यम् । यदेच्छोपजायते महावीरकरण-
 यूपच्छेदनवनीवाहनानि दीक्षासु क्रियन्ते क्रमस्तु नैषाम्
 याथाभावात्” क० । “असूख्यभस्मावपनं क्रयणीयादौ”
 २३३० । उख्यभस्मावपनमसु कर्तव्यम् आदौ क्रयणीय-
 स्याद्गः” क० । “अन्यत्र चेच्छन्” २४४० । “करोति” क० ।
 “जड्वं वनीवाहनात् क्रमयोगात्” २५९० । अन्यत्रे-
 च्छया कुर्वन् वनीवाहनादूर्ध्वं करोति मन्त्राणां पाठक्रम-
 योगात्” क० । “वनीवाहनादूर्ध्वं सोमक्रयदिने आदौ
 अन्यत्र दीक्षा भस्मावपनम् । कुतः क्रमयोगात्
 पूर्वं वनीवाहनमन्त्राः पञ्चाङ्गस्नापोऽभ्यहरणस्य” संय० ।
 “पलाशसुटेनापो देवीरित्येकया (१२, ३५) २६६० ।
 “पलाशसुटेन भस्म गृहीत्वा श्वावपति” क० । “ततो द्वाभ्या-
 म्” (१२, ३६-३७) २७९० । “पुनश्चावपति द्वाभ्या-
 म्” क० । “आद्याभ्यां (१२, ३५-३६) वा पूर्वम्”
 २८८० । “पूर्वभावपनं द्वाभ्यामग्भ्याम् तत एकयर्चा”
 वाशब्दो विकल्पार्थः तस्यश्रुतित्वात्” क० । “स्नानामिकया
 प्रास्तादादत्ते प्रसद्येति (१२, ३८-४१) २९९० । “प्रास्ता-
 ङ्गस्नानः कियदप्यनामिकयादत्ते” (६, ८, २, ७) । “प्रास्तो-
 खामुपतिष्ठते बोधा मइति” (१२, ४२) ३०९० । “यत्त-
 दात्तं भस्म तत्रास्य” क० । “प्रायश्चित्तं समिधोप-
 हृत्य” ३१९० । ईकण्डिका ।
 “आज्यं विश्वकर्मण्यइति (१२, ४३) जुहोति” ३९० ।

“प्रायश्चित्तिरित्यस्य होमस्य संज्ञा उपपूर्वश्च हन्तिर्ग्रह-
 णार्थो दृष्टोऽन्यत्रापि “अथ सुचोपहृत्याज्यमिति (३, ४,
 १, २५)” क० । “समिधा करणभूतया सुकस्यानीयया
 उपहृत्य गृहीत्वा” संय० । “उत्थाय दधाति समिधं
 पुनस्त्विति (१२, ४४) २९० । उत्थानग्रहणं च प्रति-
 पत्तित्वात् गुणार्थं चेति । नैमित्तिकान्यत्वेव प्रकरणे पथन्ते
 तदर्थमाह” क० । “गार्हपत्येऽनुगते निर्भय्य” ३९० ।
 “आदधाति मन्यनं प्राप्त्वाद्वाच्यम् उच्यते प्रायश्चित्ता-
 र्थम्” । “प्राजहिते उपशान्ते मथित्वा प्रायश्चित्तो करोति”
 संय० । “सुत्यावाहनीये सांकाशनेन हृत्वाः”
 ४९० । “सुत्यासु वर्तमानासु आहवनीयेऽनुगते सांकाशनेन
 हृत्वा तस्मादधाति” सांकाशिनशब्दः प्रगुणमेव हृत्वेत्यर्थकः
 एतच्चोच्यते पूर्ववत्प्रणयनं मा भूदिति” क० । “आहवनीये
 ऽतिप्रणीतेऽनुगते सांकाशनेन हृत्वा ऋजुना सदोहवि-
 धानमध्यमार्गैरेव हृत्वा” संय० । “आग्नीध्रीयमुत्तरेण
 सदः” ५९० । “हृत्वा निदधाति उत्तरेण सदो हृत्वे-
 तोऽभ्युदासार्थः” क० । आग्निध्रीयमग्निमनुगतं सदस्य
 उत्तरेखैव हृत्वा” संय० । “प्रष्टञ्ज्रादादतोखेत्र” ६९० ।
 “उख्ये चानुगते पूर्ववत्प्रष्टञ्ज्रात् अयं तु विशेषः आहृता
 आहृदग्रहणं च मन्त्रनिदृश्यर्थम् । “एतथैवाहृतानुपहरन्
 यजुरिति (६, ६, ४, ८) श्रुतेः” क० । “उख्येऽग्नावनुगते
 गार्हपत्यादाहवनीयमन्वग्निरित्याहृत्य (११, १७ समितमित्यु-
 पस्थाय (१२, ५७ आहृता मन्त्ररहितक्रियामालेखेण पूर्व-
 वदुखां प्रष्टञ्ज्रात् उखासाहवनीयेऽधिभ्रित्योख्यमग्नि-
 मुत्पादयेत्” संय० । “अध्वरप्रायश्चित्तं च सर्वेषु
 यथाकालं पूर्वां-पूर्वांम्” ७९० । “अध्वरप्रायश्चित्तं च
 करोति सर्वेषु निमित्तेषु तां च पूर्वांम् पूर्वां चशब्दा-
 दग्निर्को च । सर्वग्रहणं च भस्मापोऽभ्यवहरणार्थम् ।
 (२३) तत्रापि हि विधीयते (६, ८, २, ११) उभे प्राय-
 श्चित्ती “करोतिये एवाग्नावनुगते इति” यथाकालमिति
 चाध्वरप्रायश्चित्त्वर्थमुच्यते आग्निर्को तु विश्वकर्मण-
 इत्येव” क० । “सर्वेषु पूर्वांक्तैषुग्न्यनुगमेषु यथाकालं
 परमेष्ठ्यादिकाबाहुतिं (२६, ६, १) पूर्वां पूर्वां जुहुयात्
 पश्चादग्निप्रायश्चित्तम् चकारात्” संय० । “उखाभेदेने नव-
 स्याख्यां महासुखासुखाकपालमवघायावपति” ८९० ।
 यद्येपोखाभियेतेति” (६, ६, ४, ८) प्रकृत्य सर्वमिदमन्त्रा-
 तम् एतच्चोखापत्ते भवति । त्वित्पत्ते तु द्वयोरेवैकस्या-
 मावपनम्” (६, ५, २, २२) क० । “उखोपशये पिशा गृदा स-